

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 945/2024
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Марине Милановић, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужилаца 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., 6. ЂЂ из ..., 7. ЕЕ из ..., 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ..., 10. ИИ из ..., 11. ЈЈ из ... и 12. КК из ..., чији је пуномоћник Тамара Д. Фемић, адвокат у ..., против туженог Акционарско друштво „Лука Београд“, чији је пуномоћник Игор Пршић, адвокат у ..., ради побијања одлуке скупштине и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1431/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној дана 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1431/24 од 05.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1431/24 од 05.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 1777/23 од 27.06.2023. године одбачена је тужба у делу тужбеног захтева да се поништи Одлука о принудном откупу акција број 776/2 скупштине Акционарског друштва „Лука Београд“ од 20.03.2023. године, а одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужени обавезе да тужиоцима солидарно исплати износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.04.2023. године до исплате. Обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде износ од 31.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1431/24 од 05.06.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије.

Тужбом поднетом дана 24.04.2023. године тужиоци су захтевали поништај Одлуке о принудном откупу акција број 776/2 Скупштине акционарског друштва туженог од 20.03.2023. године, која тужба је у том делу одбачена применом одредбе члана 520. став 1. Закона о привредним друштвима, јер је поднета по истеку рока од 30 дана од доношења одлуке о принудном откупу. Тужбени захтеви тужилаца да суд обавезе туженог да тужиоцима на име измакле користи солидарно исплати износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.04.2023. године до исплате је одбијен, због неиспуњености услова за основаност тужбеног захтева прописаних одредбама из чланова 154, 155. и 189. став 3. Закона о облигационим односима.

Посебна ревизија служи као изузетно ванредно правно средство, чији циљ није преиспитивање правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Указивање на погрешну примену материјалног права није довољно да би се о ревизији одлучивала као о посебној. Ревидент не указује на постојање супротних одлука које би указивале на постојање различите судске праксе. У конкретном предмету нема правних питања од општег интереса, нити правних питања које би требало размотрити у интересу равноправности грађана. Тужилац указује на погрешну примену материјалног права од стране нижестепених судова, одредаба члана 376. Закона привредним друштвима, и поменутих одредаба Закона о облигационим односима. Није потребно ново тумачење права које је примењено у доношењу побијане одлуке. Указивање на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. а у вези са чланом 8. ЗПП, повреду из одредбе члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, и повреду из одредбе члана 374. став 1. у вези са чланом 355. став 4. Закона о парничном поступку, као и указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, нису основи за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, као што је решење о одбацивању тужбе, није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Како је означена вредност предмета спора 90.000,00 динара, који износ очигледно не прелази цензус прописан одредбом члана 485. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена, те је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

Одлуку у ставу трећем изреке, Врховни суд, донео је применом одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, с обзиром да трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић